

Cevat Üstün

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.10.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Şarkışla, Ortaköy'de doğmuştur. İlk, Orta, Lise Lisans eğitimini Ankara'da tamamladı. H.Ü. SHYO mezun oldu. Halen Sosyal Hizmet Uzmanı olarak bir kamu kurumunda görev yapmaktadır. Çeşitli yayınlarda yazı, şiir ve fotoğrafları yayımlanmıştır. Deneme ve öyküleri bulunmaktadır.

İki Şehir Bir Sevda

kağıthane dersinin suları henüz
sarı lale soğanına yürümezden önce
adımlamıştım pier loti tepesini
dalmıştı gözlerim Haliç'in durgun sularına
yansımıştı gözlerin bir kış günü
üşürken bedenim
lale soğanları toprağın altında yatarken henüz
adımlamıştım Eyüp Sultan sırtlarını
güneşin solgun yüzü düşmüştü sulara
galata köprüsü ayırmıştı yüreğimi
sirkeci garı avlusunda uçururken güvercinler
gün batımında
son yolcularda merhaba demişti İstanbul'a
bedenim yine üşengen çıkamadım gülhane'den
gözlerim Haliç mavisini görmezden seni gördü
şehr-i istanbul'da
hayalin yansır dalgalarda
haydar paşa garında
kara tren
seni bana getirecek günlerde
yağmur kar taneleri saçlarına dökülende
bulurum kendimi Ankara sokaklarında
bir İstanbul masalından uyanırım
her aşık gibi
istanbul'a aşık her gezgin gibi
ankara sokaklarında yalnızlığımı
dökülür yağmur damlası
ıslanırım
beklerken sardunyalı balkonun altında
henüz sarı lale soğanı topraktan fişkırmadan önce
kışın bir gününde
yüreğime düşen sevgi tohumuydun
lalenin toprağa düştüğü gibi
sardım sarmaladım
yüreğimde açasın diye
müjdeleyen renginle gelesin diye
bitmeyen şiirimin yazılmaya başlayan dizeleri gibi
henüz konmamışsa bu sevdanın
çilesi sabır gideceği yol olsun
adı sen rengi ben olsun
bir İstanbul masalından uyanırken

Cevat Üstün

Ali Yolu Sır Dolu

Ali yolu sır dolu
Dolu içtim pir yolunda
Erenler dergahında
Sırrın çözmeye geldim
Canlarla kırklar ceminde
Dolu içtim pir yolunda
İlim ışığında sırra ermeye
Hakikat kapına geldim
Erenler dergahında
Canlarla dolu içtim pir yolunda
Niyaz eyledim mühürlendim
Hamdım piştim
Hamdolsun insan olmuşuz
Dört kapı geçip
Kırk makamda durmuşuz
Ali yolu sır dolu
Pir yolunda sırra erdim
Etle kemik dile geldi bile geldi
Tanrı sende
İnsani kamil olmak sende
Pir yolunda hamdım piştim
Canlarla semah durdum
Yedi gün kırk gece
İnsana erdim tanrıyı duldum
Dolu içtim pir yolunda
Mürşitler talipler huzurunda
Dara durdum
Yoluna yoldaş sözüne dil
Diline sır
Bağına gül oldum meclisinde
Dağların başında duman
Ovalarında turna olup
Pir yolun geçip
Kırklar meclisinde
Ali sırrın çözüp
Hakikat kapısını geçip
İnsan olmaya vardım
Horasan diyarına pirlerin yurduna
Ali yolu sır dolu
Dolu içtim pir yolunda
Dört kapı kırk makamda
Durdum erler meydanında
Canlarla cem tutum
Ateş su gök yer
Bir nefesle can hasıl oldu
Cana dil dile söz gerek oldu
Söze sır sırra Ali
Şeriat tarikat
Marifet hakikat
Kapından geçtim
Ali yolu sır dolu
Dolu içtim pir yolunda

Cevat Üstün

Anadolu

hatila vadisinin çiçekleri bulutlu dağlarda açarken
toprağın kokusu yayılır
yağmurun rüzgarla savurduğu sahil kenarına
dalgaları karadeniz'in alıp götürür marmara'ya
ege'yi geçerken İda dağında sarıkız'a ulaşır
tanrılar dağında misafir olur
peygamberler şehir urfa'da mistik bir deyiş olur
yurdun olur bir uçtan diğerine
bülbüller ötüşür turnalar konar Ağrı dağına
hasret türküleri söyler
vatan olur yurtsuza yeşertir umut fidanlarını bu topraklarda
anadolu olur
diliyle, rengiyle, sözüyle, oyunuyla, çalgısı, çengisiyle
biz olur, bir olur, yol olur acılarımızda sevinçlerimizde
Geçmişten geleceğe yaşayanlara saygı olur
İnsana insan diyene
vatan olur, adı Anadolu olur

Cevat Üstün

Antep'in adsız kahramanlarına

ayaz dört nala koşar
karayılan coşar elinde tufengi
fransıza kurşun sallar
antep duvarları kalındır insan bedeninden
geçilmez
karayılan kuvayi milliyesiz olmaz
antepe kahraman destana karayılan
nazım'a yazmak gerek antepe gazilik
karayılan kahramanlık nazım'a şairlik
dağlara ateş ateşe duman
yüreğe cesaret
karayılan kuvvet gerek
ayaz dört nala koşar
karayılan coşar
kuvvacı olan gerek
antepe yiğit
destana karayılan
nazım'a yazan gerek

Cevat Üstün

Aşık Veysel

Beserek dağında gezer develeri
İsmin alır Veysel Karani'den
Ortaköy'den, Hüyük'ten, Mescit'ten
Ünün yayılır ilaç beldesi Emlek'den
Gönül gözün ile dillendirirsin sazını
Sivas, Şarkışla, Sivriilan-Söbelan köyün
Güvercin havalanır dört bir yanına
Gönül tellerini titretirsin insanın
Türkçe söyler dillerin
Türkçe dinler yürekler
Görmez olsa da gözlerin
Aşık Veysel diye yazılan adın
Yayılmıştır cihana
Dillerinde türkülerin
Topraktır sevdadır öğüttür sözlerin
"Dostlar beni hatırlasın" vasiyetin
Sivriilan'dan-Söbelan'dan yayıldı sözlerin
Yıllar geçse yollar uzun ince olsa da
Dostlar seni unutmadı
Anadolu'nun birliğidir Veysel
Anadolu'nun dirliğidir Şatıroğlu
Kara toprak alsa da seni
Adın dillerde türkülerin gönüllerde
Türküler yaktın dağa, taşta, toprağa, kuşa
Ortabucak ortaokuluna yazdın bir de marş
Çınladı Emlek yöresi bilim ile harf ile
Bir türkü yaktın gelin kızı yutan Kızılırmak'a
Kızılırmak üstüne kondu köpür harç ile demir ile
Bu topraklardan bir Veysel geçti
sözlerin insanlığa ders
sözlerin yürek dolusu Anadolu
Bir şatıroğlu geçti Beserek'ten
Sadık yarın kara toprak bastı bağına
Çobanlar türkülerin söyler
Pircan'dan, Beserek'den, Şeme'den, Ataşlı'dan

Cevat Üstün

Aşk çalsın kapımızı

uzat elini munzur'un kızı
soğuk gecede dans edelim
bedenimiz tutkularımızla yansın
dudaklarımız kadehte buluşsun
kan kırimızı şarapta dönsün başımız
aşk çalsın kapımızı

Cevat Üstün

Aşk masalları-I

dışarıda soğuk
ne ki üşütsün bedenimi
yüreğime düşen göz yaşının yanında
yüreğime düşen göz yaşındır
beni benden alıp ıssız vadilere
dağ başlarına götüren
yüreğime düşen göz yaşındır
sensizliğimde burkulan yüreğimi
ne gecenin yıldızları aydınlatır
ne de şurdan akan kızılırmak serinletir
dökülen göz yaşın yüreğimde
gözlerin belleğimde
sıcaklığın tenimde
yaşananlar an'larda kalandır

Cevat Üstün

Aşk olsun

savrulsa esen yelde saçların
penceremde siluetin
kirpiklerinden dökülen
hasret yaşları değil
yağmurun serinliğidir
yüreğimi üşüten
temmuz sıcaklığında
sevdalı bir kuşun
kanat vurumudur
deniz dalgasına çeviren
beyaz bir gemidir
gezgin yüreğim
engin denizlerde
sevdasını arayan bir balıkçiyim

Cevat Üstün

Aşk yanmak mıdır közünle

yüreğime senden bir köz mü düştü
acep
dalanmıştır
aşka döner bir yanım
nefesin rüzgar olur
körükler közünü
yüreğimde
aşk yanmak mıdır közünle
gözünden dökülen damla söndürür mü
yüreğimde közlenen közünü
aşk odu ile yanmak değildir çare
çare közü yüreğimde
söndürmektir nefesinle

Cevat Üstün

Ařka dűşmek çölleri aşmak gibidir

beyin kıvrımlarında saklamaktan
seviyorum seni demeyi
patlayacak gibi oluyorum
fişkıracak sanki beyin sıvılarım
bir nehir yatağında coşan sular misali
kalbim başka atar hisseder
beynim başka düşünür
aşka düşmek çölleri aşmak gibidir
lakin aşabilene aşk olsun
çölü aşan aşkı keşfeder
gerçek sevdaya giden yol
aşkı aşmak çölü geçmektir
anlatmak isterdim sana sevdamı
beni ıslatan yağmur gibi aşkını
alıp başımı dağlara vurup
giderim diyebilmeyi senle
anlatmak isterdim sana sevdamı
çölleri aşıp sevdayı bulduğumu
rüya imiş senle aşk senle sevda
şafak sökmeden güneş doğmadan
uyandığım bir rüya imiş uyandım
birden bire
gözlerimi kapadım çölleri yeniden aşarım diye
ama nafile görüntün silinmiş
çöller dağlarla yükseliyordu
nasıl aşacaktım aşkı ve çölleri
beynim çatlıyor düşünmeden atomun patlaması gibi
görüntün silinmiş uyandığım da
şafak henüz sökmüş
yeryüzü soğukken avcumun içi sıcak
baktım kırık bir gül vardı

Cevat Üstün

Aşk-ı Ateşe Düştün mü?

Aşk-ı ateşe düştün mü?
Bedenin değil yüreğin harlanır
Yanar yüreğin anlatamazsın
Gözlerinin içine bakamazsın
Gözleri yüreğine aynadır
Yakar aşk-ı ateş ile
Dağların rüzgarı değil
Yüreğimi savrulan saçların serinletsin

Cevat Üstün

Ay ışığı ve hüzün

Su akar derinden
Yüreğim iki yakaya bölünür
Bir tarafta ışıklı lambaların altında
Müziğin ezgileri
Öte yanda alabildiğine yalnızlığım
Ve sen
Ay ışığı ve hüzün
O hep vardı
Su akar bilinmez nehir yataklarına
Sen öte yakada

Cevat ÜSTÜN

Cevat Üstün

Ay parlar yüreğim deniz

Yıldızımız yine doğdu
Ay doğdu yüreğim parlar
Ay parlar yüreğim deniz
Saroz körfezinde deniz dalgalı yine
Bir başıma ben sen uzaklarda
Bir adım ötede masmavi deniz
Gece mavisini
Sen uzaklarda olmasan
Ben yakındayım
Aklım düşünceden sınıfta kaldı
Yazmak istersem eğer duygularımı kağıtlara
Ne beyaz dosya kağıt ne de kalem
Seni seviyorsam eğer
Bir parça kağıda en saf duygularıyla
Kızıl saçlı turnam derim
Kulağına mırıldanırım
Yıldızımıza bakarak yayla sahilinde
Göz yaşları arasında

Cevat ÜSTÜN

Cevat Üstün

Aynaya Yazdım Adını

filizkıran fırtınası
henüz dalında çürüyen elmayı
dökmeden önce,
yani
henüz dağlarda karlar eriyip
kızılırmak'a kavuşmadan önce
yani
ağaç dalları üşürken
gecenin gündüze
karanlığın sarıya dönmesine çeyrek kala
puslu pencereden sokak lambasını izlerken
yani
sen geldin aklıma
aslında
hiç gitmemiştin benden
ne filiz kıran fırtınalarında
ne sarı gökyüzü zamanlarında
ne yeri beyaza boyayan
zemheri ayazlarında
çınardan dökülen yaprak henüz savrulurken
eylül akşamlarında
ne tomurcuğa duran güz güllerinde
sen hiç gitmemiştin ki
ne kuşulu parkta güvercinlere yem atan çocuğun
sevinç çığlığında
yüksel caddesinde eylemlerde
göğe yükselen yumrukların sıkıldığı günlerde
ne konur sokakta mülkiyede
yudumladığım rakı muhabbetlerinde
sen hep buradaydın yürekte zihinde
sen hiç gitmedin ki
ulus küçük tiyatro perdesinde
asılı kalan repliklerimde
seni bilmezden önce
sıhhiye abdi ipkeçi parkında
hitit güneşi heykelindeydi özgürlük bayrağımız
zafer çarşısı kitapçı rafında kaldı
şiir sözleri masal kahramanları
çay ocağındaki buğulu aynaya yazdım adını
iz düşümü zihnime yansıdı
seni bilmezden önce
seni hiç unutmadım ki
sen hiç gitmedin ki

Cevat Üstün

Bahar Çiçeği

yaşamın sana dayattığı zor vakitlerde
□temmuz sıcağında bunaldığın anlarda
□bırakıp gidesin gelir
ikiyüzlülüğün keyif çattığı yerlerden
□ve bir gün □biri çıkar gelir, gülümsemesiyle
serinletir yüreğini □darda kaldığını unutursun□
yeniden açar yüreğinde bahar çiçeği
□umut dağlarda yükselen masmavi bir buluttur
□gülüşünle gelir yeniden dirilişim, direnişim.

Cevat Üstün

Bahar Gelirken

bahar gelirken yağmurla, gecenin ıssızlığında
ve karanlığında elimi uzatıyorum.
saçlarını okşuyorum.
usulca denizden geçen geçen gemiler gibi
elim uzatıyorum
Ankara'nın sessiz gecesinde
yağmur yüklü bulutlar arasından
tutar mısın elimi
bakalım yıldızlı geceye
tutar mısın elimi
bahar dalında açan çiçekleri
koparmaya ne dersin?
sevdiçeğim bahar gözlüm
yağmur yüreklim.

Cevat Üstün

Bahar gözlüm

bahar gözlüm ben seni,
ankara'nın ayaz gecelerinde sevdim.
bahar gözlüm ben seni,
kızılay meydanında
biber gazlı direniş günlerinde sevdim.
bahar gözlüm ben seni,
papazın bağında ıhlamur kokularında sevdim.

Cevat Üstün

Bahara dönerken gecenin koynunda ay

bahara dönerken dağlar
kar tanesiyle
açılır yüreğim çiğdem renginde
bahara dönerken topraklar
dost dost diye nicesine bağlanır
veysel dilinde
bahara dönerken denizler
sinop cezaevi duvarında inler dalgalar
sabahattin ali dilinde
bahara dönerken yollar
dökülür yağmur saçların ıslanır
benim ise içim
bahara dönerken gecenin koynunda
ay
parlar gül yüzün
güneş
türkülerin gizemli mısralarında
aşkın dolusunu içerim
bahara dönerken yüreğim

Cevat Üstün

Balkanların gökkuşuğı halklarına selam olsun: Anadolu'dan

mostar köprüsüdür
harcında kanımızı terimizi kattığımız
balkanların renklerinden dokuduğumuz
çektığımız damat halayında
giydığımız asbapta motiftir
kırmızısı türk'ten arnavut'tan bulgar'dan
beyazı yunan'dan yugoslav'dan
aramızda yoktur renklerin farkı
hepsi gökkuşuğındandır
yağdığında üzerimize
yağmurla birlikte ıslandık
birlikte ısındık
bu toprakların rengi bizden tadı bizden
yani rumeliden
dilimizde tad yüreğimizde aşktır balkanlar

Cevat Üstün

Başığı olmayan Őir

Kızılay rnek otobüsüne binelim yarım
Şairin dediği "göge bakma durağında" inelim
sen dökülen üzüm yaprağına bak,
ben sana bakayım yarım

Cevat stn

Beyaz bir yalnızlıkta benliğim

cama çarpan kar tanelerinin süzülüp akışı
yüreğimin akışı
beyaza bürünmüş tarlalarda
yalnız kalan ağaçlar
beyza bir yalnızlıkta benliğim
bedenim üşüyor titriyorum
derinden bir nefes alıyorum
cama çarpan kar tanelerinin süzülüp akışı
yüreğimin akışı
pencereyi aralıyorum yakalıyorum kar tanelerini
karlar ülkesine uçuyorum
ak köpüklü derenin çağıldaması
kulaklarımı dolduruyor
beyaza bürünmüş tarlalarda
yem arayan serçeler
yalnız kalan ağaçlar
içim titiriyor
pencereyi kapıyorum
karlar ülkesinden geriye
yalnız ağaçlar
ve ben kalıyorum

Cevat Üstün

Beyaz gece

al yanaklı al dudaklım
ceylan bakışlım
içimi aydınlatan ay bakışlım
sessiz gecede gözlerinde dalarken gözlerim
ellerimle saçlarını okşarken
dudağımda nefesin
ay bakışlım
beyaz tenini öperken
kalbim çarpar kıyıya vuran dalgalar misali
yelkenler fora nefesin rüzgar olur
beni özgürlükler denizine savurur
bilmediğim yeni diyarlara
issız bir koyda seni bulurum
bulurum yeniden
nefesim nefesine karışır
ayaz gecede bedenim titrer ısıtırsın
gecenin çekilip gittiği
göğün şafak vurumu vaktinde
tan ağarırken

Cevat Üstün

Bilinmez bir zamanda

bilinmez bir zamanda bir damla düştü toprağa
üzüm fidanı şıvgın verdi
insan cana geldi bile geldi
bilinmez bir mekanda bir damla düştü toprağa
çınar fidanı şıvgın verdi
doğa cana geldi bile geldi

bilinmez bir ülkede bir damla düştü yüreğe
sevgi ve kin şıvgın verdi
insan cana geldi bile geldi
bilinen bir mekanda ve zamanda
bir damla kan düştü toprağa
üzüm çınar sevgi kurudu
insan soldu

bilinen bir mekanda ve zamanda
bir damla düştü yeniden toprağa
sevgi yeniden şıvgın verdi
insan cana geldi bile geldi
inadına sevgi
inadına insan diyerek

Cevat Üstün

Bir aralık şiirleri

Bir aralık ikibinaltı
Sevdiğim, nehir gözlüm
Benim sevdam böyle;
Elini tutarken yüregim bir kus gibi titrer

Sisli bir kış aksamında yalnızlığımı yasıyorum;
Yine dört duvar arasında izlediğim "Hatırla sevgili"
Geçmiste yasanmış duru bir sevgiyi,
Ülkenin yasaklarla dolu acı günlerini anlatıyor

Adaların güzellikleri içinde ruhumu dinlendiren
Müzik nameleri arasında, iki farklı dünyanın insanları
Sevgi O dünyanın parçalarını yakınlaştırıyor
Tıpkı bizim ayrı dünyamız gibi

ikibinaltı yılının son ayı, günlerinin ilk günü
İçimde parçalanan bir seyler var ama anlatamıyorum
Sonbaharın son ayı yaprakların döküldüğü bir sabah
Sabahlara bedel kahvaltının tadı
En tatlı çikolatadan daha tatlıydı senle

İki farklı dünyanın birer parçası herseyin farkında
Yaşamak ama bizim kurmadığımız ve
Almadığımız kuralların girdabında
Nasıl katlanılır böyle için için yaşamaya ve sevmeye

Cevat Üstün

Bir kadının resmi

Dizelere kattığım ruhu
Renklere de katabilseydim
Resmini yapmak isterdim

İnce kiraz dudaklarını
yay gibi kaşlarını
gizemli gözlerini
kısacık saçlarını

Seni sen yapan yüzünü çizmek
Hem tuvale hem gözlerime

Cevat Üstün

Bir türkü duyulur

ve kışın bir saati gün karanlığa dönerken
bir türkü duyulur ışıltılı şehrin üzerinde
ve ozan coşkulu yüreklere
sözünü öyle dertli anlatır ki!
bir damla göz yaşı dökülür yüreklere

Cevat Üstün

Bir yolculuk başlar türküler diyarından

değirmenözü deresinin kızılırmak'a coşku ile aktığı günlerden
bir yolculuk başlar türküler diyarından
karadenizin hırçın sularına hamsi kıvraklığından
dalgalarla kavuştuğu anların zaman diliminden
zemherinin dondurduğu nice yaşanmış söylencelerin
baca dumanıyla gökyüzüne ulaşmasıydı
hayallerin an gelir gerçekleştiği

Cevat Üstün

Bize baharı müjdeleyen

Ağaç dalında çatlayan çiçeğin açmasıydı
Bize baharı müjdeleyen
Kızıl topraklarda boyveren
Yeşil buğday dallarıydı
Kuraklığa yağmayan yağmura inat
Bize baharı müjdeleyen
Yağmur bulutları toplanmıştı gri
Toz dumana katan rüzgarın esmesi idi
Bize baharı müjdeleyen
Gelinciklerin boy atıp lalelerin rüzgarla dansıydı
Bir başına ahlat ağacının gölgesinde
İnsana yaşama sevinci veren yüreği kabartan
Toprağı kabartan suyun havanın buluşmasıydı
Hıdırellez sabahında
Kızılırmak üzerinde sisin yansımasıydı
Bize baharı müjdeleyen
Çocukların sokakları doldurduğu
Çiğlik çiğliğe bir şarkı söyler gibi haykırışıydı
Parklarda atıl karıncalarda sevinçleriydi salıncaklarda
Bize baharı müjdeleyen
Uzaktanduyulan türkülerin
Çayır çimende otlayan kuzuların koşturmasıydı
Bize baharı müjdeleyen
Yeniden yaşama sevinciydi
Nefes çeker gibi ciğerlerimize
Baharı yaşamı sevinci
Doğanın uyanışıydı
İnsanın uyanışıydı
Kıştan kalma miskin halde
Bize baharın müjdeleyen
Sevgi tomurcuklarının çiçeğe durma zamanıydı
Yeniden
Bize baharı müjdeleyen
Karanfil kırmızısı leylak moru
Lale sarısı papatya beyazı
Sarmıştı dört bir yanı
Bize baharı müjdeleyen
Sevda tohumları saçılan kıştan
Baharda boy verip filizlensin dal dal
Yaprak yaprak açsın diye
Bize baharı müjdeleyen
Günlerin güzelliğinde
Rüzgarda salınan gelincikler papatyalar
Börtü böcek
Toprağın bereketini paylaşırçasına çıkmış yeryüzüne
Bize baharı müjdeleyen
Sevda düşmüş insan yüreğine
Mavi gökyüzünde
Kartalın kanadında

Cevat Üstün

Bozkıra Yazdım Adını

bozkıra yazdım adını
neşet ertaş diliyle
sonbaharın sarıya boyadığı
otların rengiyle
yüreğime yazdım adını
aşık veysel diliyle

Cevat Üstün

Bu acıyı yalnız yaşayacaksın ey kalbim

bu acıyı yalnız yaşayacaksın
ey kalbim sızlayarak
hançer yarası değil kalbim kabuk bağlasın
zaman geçsede yalnız yaşayacaksın
ey kalbim sızlayarak
tarif edilmez anlarda
ayrılışlara yürek dayanmadı ardınızdaki
analarınız
babalarınız
kardeşleriniz
eşleriniz
sır oldu göçtü
kara toprağın bağrına işlendiler
bire ilmek gibi

Cevat Üstün

Bugün hüzünlüyüm ya da 2 temmuz 1993

dağların serinliğinde
ovaların sıcakını kavuran
görünmez dumanlarda çığlıklar içindeyim
gökyüzü mavi bulutsuz

beyaz değil pamuk gibi
yüreğimi saran grilerdeyim
bugün hüzünlüyüm iki temmuz
kızılmak kenarında

diz çökmüş oturuyorum
o dağın ardında güneş batımında
dostlarımın görüntüsü yansıyor suya
kızılmak üzerinde otuz beş can

yan yana
bugün hüzünlüyüm
bugün 2 temmuz
bir şehrin yüzünü yitirdiği

mavilerin kara dumanlara büründüğü bir gün
insan teninin temmuzlarda burnuma tüten
yanık kokusuyla göz yaşları döküyorum
kızılmak kenarında diz çökmüş

bugün hüzünlüyüm
seslerimiz kalmış tiyatro perdelerine asılı
gülüşlerimiz kalmış gençlik aşklarımızın en baharında
gelinliklerinizi bile giymeden

bugün hüzünlüyüm
onca yılın kırgınlığı bedenimde
ayrılık acısı dizlerimde
gökyüzü ne beyaz ne mavi

gökyüzü temmuz sıcakında gri kara
bir şehrin utancından kararması
bugün hüzünlüyüm sizsiz geçen
yılların yalnızlığında

Cevat Üstün

Bugün ses sustu

Bugün söz sustu
Bugün ses sustu
Bugün çığlık haykırdı
Yakın yakın kafirleri
Temmuz sıcağında
İnsan yakmak nedir
Şivas'ın orta yerinde
İnsan bir tutam candır
Can ateşte değil köze
Can sevgide aşka düşmelidir
Yürekte
İnsanda
İnsan nasıl kıyar cana
Bugün iki
Bugün temmuz
Bugün iki bin on iki
Bugünden geçmişe
Bugünden düne
İnsanlık sustu
Bugün katillere övgüler zamanı
İleri demokrasiye geçen ülkemde
Firavunlar dün nasıl yaktıysa kitapları
Ve insanları
Firavunları da övgüler dizmekte katillere
Bugün türküler öksüz
Bugün sözler yetimdir sahnede
Bugün analar yoksundur çocuklarının
varlığından
Bugün yine suskun Ankara sokakları
Bugün yine suskun Anadolu'nun en ücra
Köşesinde dağ başları
Bugün yine suskun yıldız dağı
Bugün yine suskun ulu ozanın toprakları
Bugün kederlidir yıldız dağı dumanın
Bugün ağıttır ataşlı, beserek, tecer dağları
Bugün söz sustu
Bugün ses kalem düştü ateşlere
Yürekler sustu
Bugün iki
Bugün Temmuz
Bugün ikibin oniki
Bugün sokaklar çınladı adlarınızla
Kanlı Sivas'ta

Cevat Üstün

Çanakkale aşkımızın yelken aldığı yerd

denizin öte yakasında
dalgalar vuruken kıyıya
yüreğimin çeperleri daralıyor
uzaklardasın
kahramanlık öykülerinin anlatıldığı topraklardan
kokun rüzgarla seni bana getirir
çanakkale aşkımızın yelken aldığı yerd
baharın çiçek sevinciyle
yüreğimizi doldurduğu günlerde
o kanlı toprakların üzerinde açan
barış güllerini toplamıştık birlikte
kimimiz asyalı kimimiz avrupalı
hatta yenzellandalı
sevgimizle filiz veren güllerin dalında açan
güllüşlerimiz kimi zaman kırmızı kimi zaman beyazdı
denizin öte yakasında dalgalarla süzölen gemi
yanaşırken bu yakaya kalbime demir atıyor
seni bana getiren yollar kısalıyor
kışın uzun gecesinde

Cevat Üstün

Çocukluğumun grenleri

çocukluğumun grenlerine yol alıyorum
çınarların savrulan yaprakları
rüzgara karışıp geçmişimle buluşturuyor
kumrular sokağı adımlarken
ağır ağır geçiyorum
geçmişte uzun ve geniş gelen soakak
şimdi ne kadar da kısa ve dar
akşamın karanlığına sokakta akan
araçlarına sesleri karışıyor
çocukluğumun grenlerinde şimdi bu saatlerde
evin bahçesinde misket yuvarladığım günler aralanıyor
sisili ve kirli havası vardı Ankara'nın
çocuk oyunları oynadığımız sokakları üzerinde
tıpkı çocukluğumun grenleri gibi
adımlarım okuluma Anıttepe lisesine götürüyor
çocuklukla gençlik arasında kalmış
yüreğimin atımları
ve coşku içinde haykırışlarım
yaşasın
bugünde bitti hadi top oynamaya
şimdi okulun birkaç camından dışarı ışıklar süzülüyor
çocukluğumun grenleri
ne kadar da mutlu
ne kadar da huzurluymuş

Cevat Üstün

Daldan bir yaprak düştü, avcuma damla

yağmurun sonbaharın en hüzünlü ayında yağdığı bugün
kasımpatıların açtığı günlerden geriye bir yolculuktu,
yaprağı düşen damlada buldum kendimi
maltepenin yollarında
bir parkta çocuklar cıvıll cıvıll neşe içinde
sordum adlarını
serihan, ümit, kemal, didem, fatoş, cevât dediler
sordum burası neresi an'ların yaşandığı yer dediler
sordum burası neresi
sevgili öğretmenleri MUZAFFER ATAKAN'a giden yolun kesiştiğı yer dediler
sordum burası neresi
sevgili yolu dediler
damlalarının bir olup akıp geçtiğı
maltepe sokaklarına karışıp giden an'lar gibiydiler
seni ve çocukluk arkadaşlarım aklıma geldiğinde
bir kırıkale akşamında an-ı- ları yaşadığım
yıldızlı bir gecede çıktığım yolculuktu
sevgi yolunda
o parkta siyah beyaz günlerden
daldan bir yaprak düştü
avcuma damla
kalp çarpıntısında anlatılamaz bir sevginin masalıydı

Cevat Üstün

Dolunayı izler

sen susarsın
dilsiz sınırlar
oysa bazen
yürek çarpıntısının sesi
sevdaya dairdir
dağların ardına düşen güneş
ayın doğuşuna sevdalidir
sessizce dolunayı izler

Cevat Üstün

Dönüşü varmıdır yaprağın yeşile

kalbimin son kadehini de kırdım
çizildi en incsinden ağrısı öyle derindi ki
serçe kuşun sonbaharında nefessiz kalışı gibiydi
hazan düştümü yüreğe
dönüşü varmıdır yaprağın yeşile
sabır sebat umut kalır geriye
karlar örter baharı bekleyen nevrüz gibi nevrüzü

Cevat Üstün

Dragos

che guevara'nın yurdundan nameler
yıldızlı gecede yankılanırken
gözlerim seni arar
akdeniz'in ateşili ve kıvrak gecesinde
sensiz kıvranırim
nil kızıl akar
dragos mavi
dağların yeşilliği göge vururken
yüreğim vurgunlarda

Cevat Üstün

Düşünceler denizinde bir liman aradım

düşünceler denizinde bir liman aradım
kalabalık şehirde yalnız kaldım
rüzgarlı ve yağmurlu bir akşamda
saatler ilerliyor
bir başka güne emanet ediyor dakikaları yaşam
hasretler kocaman kocaman
sevdalar kucak kucak

Cevat Üstün

Düşünelim

Fener alayı geçer bir zafer bayramında kalamış koyundan
İnci gibi parlayan bir göz takılır gözlerime
Deniz dalgalarının
Alıp başımı götürdüğü
Nar kırmızı neon lamblarının ısıltılı sahil kenarında
rüzgara saçlarını veren peri çıkar gelir
memleket topraklarının taze kokusuyla
yüreğimin limanına demir atar

Cevat Üstün

En berrak sularında büyüttüğüm

en berrak sularında büyüttüğüm sevgi gülleri
mavi bulutların altında
güllerin dalında çiğ taneleri
sabah güzelliğinde
yeni güne merhaba diyor

Cevat Üstün

Ey yar!

ey yar!
elimde kızıl güller
kızıl gün batımında
döksem ak gerdanına kızıl yaprakları
ıslatsak dudaklarımızı kızıl şarapla
karın beyaza boyadığı Ankara akşamında

Cevat Üstün

Geçmiş günler ağıdı

merhaba hüznün kızı
gözlerin ıslak geçmiş günler ağıdı
saçların kapatmış gözlerindeki acının bakışını
özledim bir edirne akşamı gelişin gibi
zamana yenik akrep ve yelkovanın atımlarında
yıllar geçmiş
sen hala kalbimdesin...

Cevat Üstün

Gel bunu söndürme

aşkının kuru düştü yüreğime
gel bunu söndürme
yediveren gülü sevdam
açsın yüreğinde
beserekten eser rüzgar
bana getirir seni
veysel diyarından kır çiçekleri
açtırırsın yüreğimde

Cevat Üstün

Gelmezliğin

gelmezliğin
bir ok yüreğimde
menzilini bulamayan

Cevat stn

Gezi Parkına

sisli bir yüksel caddesi akşamı bakıyorum;
yaprakları dökülmüş ağaca yaslanmışım,
kadın heykeli hâla insan hakları bildirgesini okurken
gözlerim dalıyor bugünden düne
selam olsun gezi parkı için direnenlere...
gaz fişekleri havada uçuşurken
ve gözlerin gözlerime değmiyordu

Cevat Üstün

Gideceğim buralardan

Notaların büyüü alıp götürüyor
Kah kavalardan kah kemandan
Anadoluyu anlatıyor kimi zaman cesur kimi zaman suskun
Notaların büyüünde penceremden
Çağıldayan suyun derinliklerine dalıyorum

Biliyorum o çağıldayan suyun akıp gitmesi gibi
Gideceğim buralardan
Göz yaşımı dökerek yüreğime
Gideceğim buralardan
Yüreğimin yarısını bırakarak

Gideceğim buralardan
Yüreğimin yanık yerinden
Sarılı yanını bırakarak...

Cevat Üstün

Gökyüzünün mavisiyle bir senfonidir

sonbahar renkleri anadolumun dağlarında
ovalarında alabildiğine saçılmışken
gökyüzünün mavisiyle bir senfonidir
kıskandırır güzelleri bile
sonbaharın ahengi ile dans eder
dalgalarla takalar
martılar hicaz makamında
rüzgarla gelen deyişler bir zakirin dilinde
mistik düşüncelerdeyim
anadolumun gizemli yapılarında
sonbahar renklerinin güzelliği
toplansa avucuma
gözümde yaş siler misin
titresem yokluğunda sarar mısın
kavağa dolanan asma yaprağı gibi
sarar mısın bedenimi tüm renklerinle
sonbaharın renkleriyle anadolumu sardığı gibi
sevdalı bir bulutun gökyüzünü sardığı gibi
günler savrulurken takvimden
sararan yaprak düşerken su birikintisine
gözümde dökülen damlayı tutabilir misin
düşmeden yüreğime
sensizliğe alışmaya çalıştığım bir kasım akşamında
karaladığım duygularımın üzerine
attığım her çizikte
sonbaharın renkleri keman tellerinde
besteye dönüşürken
yarım kalan hayallerimle
hoşçakal sevgili
hoşçakal...

Cevat Üstün

Gözlerin bir yudum çay

Yağmur,
Rüzgar,
Solan yaprak. Sen
Ve
Sağların, Deniz,
Yıldızlar,
Ay,
Gözlerin,
Bir yudum çay. Sahilde balıkçılar,
Kaldırımında çocuklar,
Duvarda yırtık afişler.
Cevat ÜSTÜN

Cevat Üstün

Gözlerinde dalıp gitmek

biliyorum şiir sevmediğini
yüksek bir dağ başında çalan keman telinin nameleriyle
esen rüzgarın saçlarını savurduğu bir zamanda yani
gözlerinin içinde kaybolmak isterdim
sen şiir sevmezsin biliyorum
sana yazacağım öykülerin gizemli kahramanı olmalıydın
sen yazacağım romanımın kahramanı olmak istemez miydin?
önsözüne dahi başlamadığım romanın
yüksek caddesi kalabalığında kaybolan kahramanı oldun
filiz kıran fırtınasını yaşadığım Ankara günlerin
esen yelle gözüme değer bir çöpün takılması
döktürmedi yaşlarımı
ayrılığının rüzgarı olsa gerek bu
gözlerinin içinde kaybolup gitmek isterdim
bir beyaz yelkenli ile buralardan
hoşcakal beyaz melek hoşcakal...

Cevat Üstün

Grenli bir görüntü var

grenli bir görüntü var
sararmış kağıtların
bahar tazeliğinde açmış çimen yeşili
gözlerin ay parçası aydınlığında
grenli bir fotoğrafta uzayan saçlarınla rüzgarlar esiyor
kızılırmak kenarında marmara kıyılarına
tuzlu bir tadı vardı rüzgarın dudağıma kondurmasıydı
hasret giden söylenmeyen sözlerle uçuşmasıydı
saçlarının arasında grenli bir fotoğrafta tarih öncesi
güzelliği sergiliyordu bir kadın
afrodit kadar anadolulu
ezgi kadar bir söz bağlamanın teline takılan bir hoyrat
grenli bir bakış kendinden emin ve meydan okurcasına
yaşamın acımasızlığında umuda uzanan bir duruş
gerenli bir bakış sözlerin mavi gökyüzüne karıştığı
marmara akşamında savrulan

Cevat Üstün

Gül dalında bülbül ile

esen yele anlatsam,
gül dalına bülbül ile
dile gelir misin?
yüce dağ başlarına anlatsam,
kar tanesi ile
bile gelir misin?

Cevat Üstün

Gül yüzlü

iyonyada esen rüzgara
verdim yüreğimi
tozlu bulutlardan yağsın gül yüzüne
turuvada eser rüzgarla
bir efsane konar sarıkız tepesine
paris ve helenden aşkın yazılamayan dizelerine
savaş naraları toz duman arasında
mavi gökyüzünde
iyonyada dökölüşüdür körfez sularına
yüreğimden gül yüzüne

Cevat Üstün

Güneş değil

yılın en kısa günleri
ve gün batımlarında
güneş değil
silüetin ısıtıyor yüreğimi

Cevat Üstün

Güzel

Ey güzel
Var olmak güzeldir
Varlığın ben varsam var
Varlığın seni düşünüyorsam var
Varlığın zihnime bir ok gibi saplanmışsa var
Varlığın esen rüzgarın yüzümü çalışında serinletiyorsa yüreğim var
Varlığın düşündüğünü hissediyorsam var
Ve
Varlığın kirpiklerinden dökülen yaşların
dudağıma bıraktığı tuzun tadındaysa
Varlığın yüreğim çarptığı sürede kafesini kırıyorsa varsın
Ve varlığın anların şairini dinlediğim sürece var

Cevat Üstün

Halil efe

yalçın kayalıklara akşam çöker
deniz dalgaları rüzgar zeytin kokusu getirir
rüzgar seni bana getirir
yalçın kayalıkları süsleyen çamların kokusu
sarıyor bu dağları çömelip yere
yıldızlı gecede dalıyor gözlerim
bir türkü geliyor kulağıma
Halil Efenin destanını anlatan
dağlara taşlara
börtü böceğe
yoksula yoldaşlık eden Halil Efenin
Cevat Üstün

Hasret bıraktığın yurdunda

karlı dağların ardından eser rüzgar
bazı sabah üşür yüreğim
hasret bıraktığın yurdunda
kaldım kimsesiz
karlı dağların savurduğu eser rüzgar
bazı sabah üşür bedenim
griye çalan ağaçlar gibi
ulu dağlarda uzanır gökyüzüne ellerim

Cevat Üstün

Hatırla sevgili üçlemesi- III (Harun Karadeniz)

karadeniz'in hırçın çocuğu
harun'un yüreğine düşen bir tutam ışık
sevdanın en duruşuyla sevdi Harun
karadeniz gibi hırçın karadeniz gibi mert
ışık düşmüştü yüreğine sessiz bir volkan kaynıyordu
sevdalı yurdunun toprakları kanla sulanıyordu
batan gündün doğan güne
sevdasını yüreğinin parmaklıklarına hapsetti
ışık için için yanan bir güldü Harun'da açan

Cevat Üstün

Hatırla sevgili üçlemesi-I

yaseminle ahmet'in öyküsü
yaşadıklarının kırkaltı yıl sonrası
acı hüzün ayak sesleri
ve aşk ille de aşk
kimi için vatan
kimi için yar
ille de yar
yaseminle ahmet'in öyküsüne iz düşüm
iki farklı dünya
hatırla sevgili
karın bu şehri beyaza boyadığı bir akşam
yol alırken yüreğim
yaseminle ahmet'in öyküsüyle
hatırla sevgili
sisinde baharında
yağmurunda ısladığım edirne günlerini

Cevat Üstün

Hatırla sevgili üçlemesi-II (Üçlerin Anısına)

o baharda sevginin en güzelini
vatan sevdası için haykırıştık
gökyüzüne savrulurken yumruklarımız
bağımsız Türkiye haykırışları rüzgara karışırdı
o baharda gençlik ateşimizle yanıyordu
ülkenin dört bir yanı kırmızı karanfil beyaz zambak
vatan toprağı üzerine serilmişti al kanalımız
hatırla sevgili
o baharda kalbimiz ikiye bölünmüştü
bir yanda vatan diğer yanda al yanaklı yarımız
devrim aşkını yeğlemiştik güzel günler hayaliyle
yarımzin sevdasını gömmüştük yüreğimize
hatırla sevgili
sevgilim diyemedik ellerimizi
gökyüzünün maviliğine sımsıkı savururken
meydanlarda bağırırken tam bağımsız Türkiye
yarimize diyemedik seni seviyorum
el ele kol kola halay çekerken
hatırla sevgili
gençlik heyecanımızı yaşayamadan
Türk halkına armağandı
darağacında bedenlerimiz mayıslarda
hatırla sevgili
acıların sevinçlere sevinçlerin hüznünlere karıştığı yıllardan
bir adımız kaldı birde yarım kalmış sevdalarımızla
tam bağımsız Türkiye özlemimiz
beyazıt meydanında yankılanan sesimizle

Cevat Üstün

Hatırla sevgili üçlemesi-IV

devrim nikahıydı onlarınki ülkeleri ile kıydıkları
yarınların güzel günleri için
sevdalılarını dışarıda bırakıp
demir parmaklıklar arasından
güneş sızan nemli duvarlarda yürekler hapis
o duvarlarda açan
bahar çiçekleridir barış ve özgürlük adına
devrim nikahıydı onlarınki
tam bağımsız ülke ideali uğruna
yağlı organlarda ser verildi bedenler
yarın koynuna girilmeden

Cevat Üstün

Her ayrılık neden gözyaşıdır

her ayrılık neden gözyaşıdır?
doğın güne kanat çırpan güvercinler
dökülen damlaları ırmaklara bırakır mı
her ayrılık neden hüzündür?
kavalın yanık sesini bedenimde titreten
yüreğimi kavuran çorak topraklara
güvercin kanadında göz yaşlarını döker misin?

Cevat Üstün

Her yolculuk bir hüzündür

her yolculuk bir hüzündür,
yüreğimi iki yakaya bölen deniz misali
her yolculuk bir sevinçtir,
yüreğimde güller açtıran
her yolculuk biraz ben en çokta sendir,
yağmur sonrası gökkuşuğu misali
siyah ve beyaz; hem sen hem ben

Cevat Üstün

Herkesin bir hikayesi vardır

Çizgiler dilerşen Őekil olur desen olur
Őözler ay ışığında gece karanlığında
Şafak sökerken güneş doğanda Şiir olur
Lambalar aydınlatırsa boş yolları
Sevgililer dolaşsın diye
Gökyüzünde yıldızlar atmışsa
Dileklerin tutulsun diye kayan yıldızla
Güneş artık yitirmiştir sıcaklığını
İstanbul üzerinde karamsar bulutlar toplanmıştır
Duygularımızı bulandırısın diye
Gayrı yolunu bulana aşk olsun
Bir yoldur umut ulaşmak sabır ister Yunus gibi
Yollar uzundur isteyene kısa
Yağmur yağanda arınırım ben olmayan benden
Atarım kendimi sokaklara
Bilmem kaçınıcı kilometresindeyim yaşamımın
Bilmem kaçınıcı kilometresindeyim hikayelerimin
Herkesin bir hikayesi vardır
Benim hem hikayem hem de kilometrelerim var
Kilometrelerde buldum kendimi
Yaşamın can alıcı süreci değil midir kilometreler
Hem ona ulaşmak isteriz
Hem de geçince geriye dönmek
Anılarda yakalarız çevirdiğimiz
Ve devirdiğimiz kilometreleri

Cevat ÜSTÜN

Cevat Üstün

İki gözüm iki çeşme

iki gözüm iki çeşme
ağlamak yeni bir yıla girerken
yaşadığını bilmektir geçmişe inat
umutlara yelken alan bir gemi
ne fırtına dinler ne de rüzgarsız deniz
iki gözüm iki çeşme
ağlamak yeni yılın ilk gününde
geçmişin güzel anları ve dostların
gülümsemelerini hatırlamaktır
dökülen her damlada onları hatırlamaktır
geçen her güne yaşam pınarından
akıp nehir olmaktır kuruyan toprakları sular gibi
kuruyan dudaklarıma doğru
iki gözüm iki çeşme

Cevat Üstün

İlkbahar yeliyle

al fistan giymiş
çeşme başına gelir
salına salına
ilkbahar yeliyle

Cevat Üstün

İlkyaz ayrılışı

güneşin
başakları sarıya çaldığı zamanlarda geçiyorum
kızılırmak üzerinden
kopuyor yüreğim
başaklara akıyor gözyaşım uzayan yolda
elma dağı tırmanan otobüsün uğultusunda
sevdiğim hoşcakal diye
haykırmak geçiyor içimden

Cevat Üstün

İnsan sevdalıysa taşına toprağına

İnsan sevdalıysa taşına toprağına

İnsan sevdalıysa suyuna havasına

İnsan sevdalıysa börtü böceğine

İnsan sevdalıysa memleketine

Memleketinde savrulan rüzgara

Katılır mı külleri şiir türkü tadına

Dost topraklarda yanılısana

Kül rengi bedenlerimiz dökülür toprağına

İnsan sevdalıysa insana

Ya nasıl kıyılır cana

Kara sevdadır bizim türkümüz

Hasret kokar sıla kokar

Yarin yanağına yolların

sonunda gözyaşı olur

İnsan sevdalıysa insana

Bi'yol kucaklar insanca

Cevat Üstün

İsimsiz

leylak kokusu ve
rengiyle gelmiştin
kışımı bahara çevirmiştin
çimen kokusu ve
rengiyle gelmiştin
kışımı bahara çevirmiştin
yüreğimde
yanılmışım
kışın ne leylak açar
ne de çimen
yüreğimde
sen sisli bir ankara akşamında
kaybolmuştun...

Cevat Üstün

Kader

Karanfillerin açtığı bahar tazesini
Allı yeşilli gelişindir
Diller söyler
Eller kıskanır
Renkler şelalesinde

bahar güzelliğinde gelişindir dünyaya
masallar anlatır ninniler söyler adını mısralarda

Cevat Üstün

Kaderimsin

kaderimsin
munzur gözelerinden akan su
çorak yüreğimi yeşertensin

Cevat Üstün

Kapıyı örtmeyin

Kapıyı örtmeyin

Penceremden ak güvercinler girsin

Mavi gökyüzü odama girsin

Ne olur çocuklar dolsun balkonuma

Balkonumda bir sardunya bir de karanfil olsun

Cevat Üstün

Kar taneleri alıp götürdü

kar taneleri alıp götürdü
dağ başlarına meşelerin dibine
savrulan rüzgar üşüttü bedenimi
ak örtüler serilmişti toprağa
uzaklarda dağların eteğinde

babaannemin görüntüsü yansıdı
yol aldı yüreğim vadilere
derelerin çağıldamasıydı duyulan
dal parçaları düşmüştü kar üstüne
üşüyen bedenimi ısıttım yaktığım ateşle

güneş parlıyor kar taneleri ışıldıyor
gülümsedim
gözlerimin önünden geçen ak günlere
sevecen umutlu
hüzünlü bakışlarla

Cevat Üstün

Kar yağarken

Kar yağarken bu sene Edirne'ye
İkinci kez boyandı beyaza
Kar çiledir zemherinin ayazında
Karakış derler bu aya

Edirne gibi bir kente kar değil
Bir dantel yağıyor adeta
Selimiye, Eski camii
Hele de Sinan'ın heykeli üzerine

Siyah ve beyaz bir başka ışıklar altında
O ne ihtişam öyle, şehri heybetiyle süzüyor
karlar yağıyor Edirne'ye sokaklar ışıllı ışıllı
Sokaklar sakın

Bir kafedarkadaşlar yudumluyor çaylarını
Ben başka bir dünyadan gelmiş gibiyim
Bir sandalye çekiyorum yan masadan
Bir bayan oturuyor tek başına
Bir başka masa da kırmızılar içinde

Eski caminin duvarına bir iğde ağacının gölgesi düşmüş
Siyah saçlı bir kadının parlayan gözlerinde kayboluyorum
Siyah inci diyesim geldi gülümseyen yüzü, ışıldayan gözleriyle
O kadına şiir yazmamıştım
O kadına bakmadan önce bir Edirne akşamında

Cevat Üstün

Kar yağarken dışarıda

kar yağarken dışarıda
otobüste
geçen kilometreleri sayıyorum
rüzgar savururken kar tanelerini
otobüste
beynim seni savuruyor
gözlerimin baktığı karanlıklarda
görünüyorsun
yollar beni sana getirirken
rüzgarın esintisine sesin katılıyor
kar yağarken dışarıda
otobüste ben
kalbimde sen

Cevat Üstün

Karlar ülkesinde yol alıyor benliğim ve senliğim

karlar ülkesinde yol alıyor benliğim ve senliğim
düşünselim düştü karlar diyarında dorukta
yüksek ağaçlar kanat açtı dallarıyla
bulutlar yükseldi yüreğim yükseldi
dağlar çekiyor doruklarına
karlar ülkesinde
benliğim sensizliğimde

Cevat Üstün

Kartal tüyü sürgün dŒer

ceronimo boynun büker
kartal tüyü sürgün dŒer
tel dikenleri yürek kanatır
umut iekleri Œıvgın verir
demir parmaklıktan bu yana

Cevat stn

Kasımpatı ve Çocuk

Aleyna DEMİREL'in Anısına...

el çırparken bakan gözlerinle
dünyayı ne de güzel selamlamıştın
en çocuksu gününde
bir yirmiüç nisanda
çocuksu gülümsemen kaldı
belleğimize kazınan
sevginin en durusuydu
bizlere bıraktığın
sevgili Aleyna
sözcüklerin bittiği yerdeyim
kim yakıştıracaktır ki aramızdan ayrılışını
kim kabullenebilir ki
tüm çirkinliğiyle
ayakta duranlar varken aramızdan ayrılışını
köhne dünyada açan bir çiçektin
kasımpatılar açılırken
sen bizden ayrıldın
kasımpatıları koklarken
hep hüzünleri çekmişimdir
içime
yine sonbahar
yine kasımpatı
yine hüzün
hep yedi yaşında
kalacaksın
kasımpatı mevsiminde

Cevat Üstün

Kavak yellerini izleyene...

mevsimlerden sonbahar
dışarıda soğuk
alıp başımı çıkıyorum sokaklara
sakin ve yıldızlı bir geceyi dolduran
sevgi sözcükleri yüreğimde
dilimde hatırla sevgili
o eski günleri mırıldanıyorum
yıldızlar yol olmuş gökyüzünde
sen cam kenarında kavak yellerini izlersin
eser rüzgarla dalları sessizliğini bozar gecenin
bir adım ötede ben bir atımlık kalbimde sen
gözlerim gökyüzünde saman yolunda
arıyorum yıldızımı
bir yıldız kayar dilek tutarım
sen kavak yellerini izlersin
ben gökyüzünde salınan yıldızı
karanlığı aydınlatan
bir damla düşer kor yüreğime
serinletemez nafile senle yanan yüreğimi
yüreğime düşen gözlerinden bir yaş olsa
toprağa düşen damla gibi
yüreğime düşen resmin olsa
tuvale düşen boya gibi
mevsimlerden sonbahar
dışarıda soğuk
sen pencere kenarında kavak yellerini izlerken
ben yıldızlarla dolu gecede seni izliyorum

Cevat Üstün

Kavgam hırçın karadeniz sevdam egede balıkçı kız

Akşam çöker yollara vururum kendimi
Sokaklar uzun
Lambalar aydınlatır ıslak geceyi
Hız alır yüreğim kilometrelere
Yüreğimin götürdüğü yere giderim
Yollar boyu kesik çizgiler
Anılar parça parça
Yıldızlar salınır ayın koynunda
İssız sokağın çöplerini karıştırır bir kedi
Biraz ileride üç beş sahipsiz köpek bir de ben
Ben otobüste puslu camdan dışarıyı izleyen
Otobüs yolda dağlar tepeler çaylar köprüler aşılır
Yolculuklar ah şu yolculuklar beni benden alan
Yüreğimin sesine kulak verip kilometreleri tüketen bedenim
Anılara işlenen nice desenli yaşam motifleri
Her bir ilmeğiyle yüreğime işlenen kavgam
Kavgam hırçın Karadeniz
Sevdam Egede balıkçı kız

Cevat ÜSTÜN

Cevat Üstün

Kızılmak

Volkan dır yüreğim
Patlar umutlar bir lavdır dökülür vadilerden
Bir volkan dır yüreğim sevgi ırmağına karışır
Kızılmaktır
Bir şehrin topraklarını sular volkanlar püskürür
Yüreğim atar bir şehrin ötesinden
Kimi zaman durgun kimi zaman hırçın
Bir su akar kızıl Kızılmaktır
Dize dökülür şiir süzülür
Hasan Hüseyin dilinden
Sevgi bağı gibi düğümlenir meri kekliği gibi ter
Enver Gökçe dilinden
O şehrin şafaklarında
O şehrin şafaklarından kızıl akan kızılmaktır
Cevat ÜSTÜN

Cevat stn

Matem Damlası

bahar dalında açan çiçekler
savrulur esen yelle
dökülür katre-i matem yüreğime
sevdanla yol alırım
bir başka bahar gününde
sana kavuşmanın özlemiyle
açan lale olur
yüreğimin bir yanı kırmızı
diğer yanı siyah

Cevat Üstün

Mayısta ateşler kurulur

Anadolu bahçedir biz bahçenin gülleri
Her baharda filizlenir ayların gülü mayısta
Ateşler yakılır dar ağaçları kurulur
Üç fidan kırılır bir avlunun orta yerinde
Ateşler yakılır direkler tutuşur
Nehirlerden geçilir
Mayısta ateşler kurulur
Temmuzda yüreğim kavrulur
Cevat Üstün

Merhaba

merhaba diyebilmek
baharla gelen rüzgara
merhaba diyebilmek
dalda açan çiçeğe
merhaba diyebilmek
serçe kanadında taşınan umuda
merhaba diyebilmek
yürekte bıraktığın izle

Cevat Üstün

Meriç ve dahi tunca

Edirne'nin sisli akşamında
Yani Meriç'in ve dahi Tunca'nın
Sisler arasında kendi halince akıp
bir ülkeden bir başka ülkenin
topraklarını suladığı anlardan bir zamanlarda
yani gözlerim dalıyor
kulağıma gelen notaların ezgiye dönüştüğü anlarda
ışıklar altında kız çocuğu
yalnızlığına göz yaşı döküyor
kalabalığın orta yerinde yaşlar yüreğini yarıp geçiyor
buğulu gözleri babasından ayrıldığı o güne götürüyor
bir kız çocuğu yılların biriken göz yaşlarını döküyor
sevinçli hüzünlü günlerine
ve kahreden geçmişine
bunlar geleceğin mutlu günlerine atılan imzaların göz yaşı olsun
uzaktan izliyorum
izliyorum kız çocuğunun kalabalıkta
yalnız başına döktüğü göz yaşlarını
bir kız çocuğu göz yaşlarının denizinde yelken alıyor
aşıyorum buraları
o kızın

hüzünlü ve buğulu gözleri arasında

bir iç çekiyorum...

Cevat Üstün

Mevlana gibi kavrulurum

söyleyen pir söyleten baldan içre
bir sultandır bal sultan
ozanın gönlüne bir kor gibi düşmüştür
en durusundan
işte öyle
bir korda benim yüreğime
düşmek üzeredir durdurabilir misin
Yanan alemlinle tutabilir misin
bu yanan alem sevda ateşidir
yüreğinden tutanı yakmaz olgunlaştırır
mevlana gibi kavrulurum
evrende döner döner bir ışık topu gibi
yüreğini yakar sevenin
benim aşkım topraktır veysel misali
yüreğindedir pir sultan misali
karacaoğlan'dandır aşk misali
yunustandır kendin bulmaktır
sana aşkım
sokakta mendil satan çocuktur
sana aşkım
boğaz köprüsü üzerinde dans eden dansçıdır
sana aşkım
yüreğindedir kasımpatılar mevsiminde
bir kucak sunduğum çiçektendir

Cevat Üstün

Nazım ustanın Çeker yemeye hasret çocukları

Kar yağar ağaçlar bürünür beyaza
Hüzün çöker yüreğime
atılara serpilen kar taneleri savrulur esen rüzgarla
Urperir bedenim kaşkolla sararım yüzümü
Sokaktan geçen çocuklar gelir akılıma
Kağıt mendil satan
Kızaran burnunu koluyla silen
Yoktur çünkü satın alacak parası kağıt mendil
Üşüyen elini ovuşturan ocuk ısınırken
Sıcacık gevrek simit kokusu savrulur
Gözümün önünden çocuklar geçer
Nazım ustanın Çeker yemeye hasret çocukları
Maviliklere uçurtma salacak çocukları
Kar yağar ağaç dalları üşür kuşlar üşür
Çocuklar üşür bedenim üşür
Yüreğim sımsıcak
Kucaklarım karlar ülkesinde umutları ve çocukları

Cevat Üstün

Nevruz

doğan güne selam olsun
kışın ayazı baharın yeline
müjdeler olsun dalında açan çiçeğe
müjdeler olsun kabaran toprağa
selam olsun umutla gelen
yeni güne
yeni doğana
nevruza
selam olsun çiğdeme nergize
selam olsun yaşamın renklerine
selam olsun kardeşçe yaşayan
anadolu halkına
selam olsun ayına güneşine
bizi anadolu eyleyen değerlerine

Cevat Üstün

Onyedi yıl

onyedi yıl geçmiş
sivas alazının üzerinden
bir türkü duysam dolar gözlerim
antalya kaleiinde
temmuzun sekizinde
dinlediğim türküde
gözlerim yaşlarda
onyedi yıl geçmiş
sivas alazının üzerinden
canların kıyamından
gözün yaşları
kaleiinden denize dökülürken

Cevat stn

Ötelerin türküsünü söyleyen biri vardı

ötelerin türküsünü söyleyen biri vardı
çiçekli dağların arasından yükselirdi
ulu çınarlar gibi
o biri derin vadilerin içinde çığlık çığığa haykıran
derelerin serinliğini kavak yellere savurur
savuru da serinliğinde yürekler ürperirdi

ötelerin türküsünü söyleyen biri kartal kanatlarında
mavilikler içinde
ötelerin türküsünü söyleyen biri varki
yüreği sevda yüklü umut yüklü
vadilerin derinliklerinden mavi gökyüzünde
bulutların arasında söyleyecek biri mutlaka
ve mutlaka olacak

ötelerin türküsünü yazacak ve dinleyecek biri
yüreği titreyerek bir damla yaş dökerek
demir parmaklıkların nemli duvarları arasında
bir mahkum hayal karacak avluya düşen güneşle
gelincik tarlalarında sevinç çığıkları atacak kim bilir
uçsuz bucaksız topraklara sere serpe uzanmış ırgat
ağda kılıç balığı çeken balıkçı
tornada metal işleyen çırak
sokakta simit satan çocuk
bebesini emziren
oğlunu şehit veren kayıplarda arayan ana
ötelerin türküsünü söyleyecek onlar adına
elleri mızrap tutan ozan

Cevat Üstün

Pusula olsun

dalgalanan gönlüme pusula olsun,
gün maviden turuncuya dönerken.

Cevat Üstün

Rüzgarın kalır

sahil kenarına
hemencecik dalgaların karaya
vurduğu yere
yazsam bir söğüt dalıyla
adını dalgalardan geriye
rüzgarın kalır
bir de çakıl taşları

Cevat Üstün

Rüzgarın kızına

gizem dolu bir kadınsın
bende bir arkeolog
tozların altındaki mücevheri bulmak istiyorum
keşfetmek yüksek bir dağda açan bir çiçek gibi
seni
yani gizemli dağların vadilerinde gizlenmiş
bulutların sislerin kapattığı bilinmezi bulmak gibi
çözmek isterim seni
yaşamak isterim durgun akan boğazın
sularından geçen gemiler gibi
veya suya yansır gibi
yüreğime yansır sevda
rüzgarlar savrulur boğazdan
saçların dalga dalga
yüreğim sevda sevda
salınır kayıklar nazlı nazlı
kışkandım kayıkları seven biri gibi
sen bir deniz bense sandal salınmak isterim
akşam çöküşünde sahil kenarında
sevenlerin aşk sözleri
yıldızlar kadar çok gökyüzünde
kilitbahir kalesi burçlarından
sana seslenirim en güzel aşk sözlerini
rüzgarla sana getirsin diye

Cevat Üstün

Sabah Yeli

sabah yeli ile
selam vereyim
dedim
sevdiğime

Cevat Üstün

Saçların Sonbahar Rengiydi

Güneş batarken saçların sonbahar rengiydi
Uzak dağlara yol alan güneş
Maviden bordoya dönüyordu
Taş plakta bir hasretlik türküsü
Uzak dağların gölgesi
Nadasa bırakılmış tarlalara düşüyordu
Dolunayın silueti yol kenarındaki ıssız suya

Cevat Üstün

Sahibini arayan mektup

can kuşum
akşam çökerken memleketinin dağlarına
gözüme hayalin gelir
darağaçları kurulurken
bugünden düne
şafağa karşı üç fidanın gölgesi düşer
yalnızlar mahpushanesine
yağmur toprağa işlerken
mayıslardan bir günde
veysel dostluğunda
gölgen düştü hayalime
beserek kadar mistik erciyes kadar ritmik
notalar düştü benliğime
bağlamanın telinden
memleketinin havası kadar
bulutların en sevdalısı ozanı nazım'ın
gölgesi düştü
çınar hasretli mezar taşına
senin ise sevdandır düşen
yüreğime hasretinden

Cevat Üstün

Salıncakta gün oğlendi

Trk yreklim can parem bir tanem

Sevdalıdır bulutun yağmur gozlsne

Dokunsan akacak gozlsne

Salıncakta gün oğlendi

Masmavi gozlsnde pamuktu yüzün

Sonbahar bir yanda yazdan kalma gün diğer yanda

Sen orada...

Cevat stn

Sardunyalı Pencere

bozca adanın bir evinde
paslanmış pencere korkuluğu arkasında
nefesimiz geceyi sabaha katar
sardunyalı pencere müjdeler
günün ağardığını
tene değen dudaklar yorulur
şafak sökümünde
kale duvarına vuru iken dalgalar
kuş motifli panjur açılır
masmavi sulara gökyüzüne

Cevat Üstün

Savurursun Kllenmiş Anılarını

yıldızlar kayardı
sonbahar yapraklarının üzerine
sen yokken yüksel caddesinin öte ucunda
dalarsın sisli gecenin şafağında
sarı bir ışık düşer hayallerinin üzerine
bir dağ başında yalnızlığına
savurursun küllenmiş anılarını

Cevat stn

Seherin sabahında

seherin sabahında
yağmurlar
yüreğime yağıyordu

Cevat Üstün

Sen

sen bahardın
geldin çiçekler açtı
sen yağmurdun
geldin güller tomurcuğa durdu
sen güneştin
geldin bulutlar beyaza döndü
senle başlayan
yaşamın kendisiydi
senle başlayan
mevsimlerin bendeki izdüşümüydü
sen yaşamdın
bende açan çiçeklerle

Cevat Üstün

Sen varsın

Ankara'yı seviyorum çünkü içinde sen varsın.
Seni seviyorum çünkü Ankara'da sen varsın.

Cevat Üstün

Sen Yüreğime

Filizkırın fırtınası eser nisanda, sen yüreğime
İnce ince düşer damlalar toprağa, sen yüreğime
Kırlangıçlar mavi gökyüzüne kanat çırpar, sen yüreğime
Rüzgar gonca gül kokusu savurur, sen yüreğime
İlmek ilmek dokunur sevdanın rengi kilime, sen yüreğime
Yazı müjdeler gelecek günler, sen yüreğime
En yüce dağlarda açar papatyalar, sen yüreğime

Cevat Üstün

Sendin

yıldızlı bir gecede yakalandığım fırtına
sendin
saçında yıldızlardan bir demet
yüzünde gülümseme
yeryüzüne yağın
yıldızdı yağmur yerine

Cevat Üstün

Seni ben

seni ben
güneşin yüzünü göstermediği günlerde tanıdım
seni ben
bedenimi titreten günlerin soğugunda tanıdım
seni ben
yapraksız dalların karlı günlerinde tanıdım
seni ben
yüksel caddesinde insan haklarını okuyan heykelin yanında tanıdım
seni ben
yüreğimin gezgin diyarında tanıdım
seni ben
kendimi aradığım diğer yarımında tanıdım
seni ben
sevda şiirlerinin dilimden döküldüğü günlerde tanıdım
seni ben
saçlarının özgürce dalgalandığı günlerde tanıdım
seni ben
gözlerimin gözlerine takıldığı anlarda tanıdım
seni ben
gazellerin sokaklarda savrulduğu akşam üstlerinde tanıdım
seni ben
yıldızların saçındaki parıltısında tanıdım
seni ben
beserekten esen rüzgarın yüzümdeki esintisinde tanıdım
seni ben
sevda ırmağında arınan gezginin dillerinde tanıdım
seni ben
yüreğime sevdan düştüğünde tanıdım
seni ben
aşık veysel'in türkülerinde tanıdım

Cevat Üstün

Seni düşünen yorgun başım

sevdan ile odlara atılmış yüreğime
kar tanesi olup düşsen, söndürsen
yalnızlık çırpınışlarımı
omuzuna yaslasam
seni düşünen yorgun başımı

Cevat Üstün

Seni yazmak

seni yazmak
gökyüzünün zifiri karanlığında
yıldızların şafkımaya gibi
gözümü aydınlatıyor
seni yazmak için
kağıt bulamamak
zihnimden akanları yazmaya
son gelişmiş ıssız dünyaya
ellerim saçlarından akarken
yıldız gibi
son gelişmiş kalbimin odasını
terk etmezden
son gelişmiş samanyolunda
parlamaya gibi
son gelişmiş bin yıl olmuşcasına
sensiz son geliş olmayarak
son gelişmiş bilemedim
yağmayan bulutlara yazılmalı
sessiz ve sessiz geceleri
yağmur yüreğim diyen ozadan
ağlayan bağlamanın
son dokunuşuydu ellerim tezeneye
son gelişmiş türküler öksüz kalmasın diye
unutulmayan sözlerin
geceyi sabaha katışmış
son gelişmiş elimde elinin teri
tuzu kaldı kalbimi dalayan
son gelişmiş haberim yok
sevmelerin son geliş de varmış
yaşamın öğrettiği
seni yazmak
seni yaşamak kadar zormuş
ciğer dağlanır can kanatır
göz yaşlarını paylaşamazsın
yüreğine akıtırsın
seni yazmak
buyüzden zor
seni yaşamak
buyüzden mükemmel
seni yazmak
esmeyen rüzgara dil dökmektir
sözcükler öyle ağırki
düşüyor yüreğime bir yük
son gelişmiş dönmemek üzere
seni yazmak düştü andan sonraya
ilkyazdan sonbahara
içimizi titreten zemheriden yaza
yüreğimi dalayan kor ateşin
seni yazmak son gelişmiş
yazın ortasında anıların ırgatlığına
orak sallarken benliğim yığın
son gelişmiş notaların öksüz kalışı gibi

yarım bir türkü söylemek neyse
seni sensiz yaşamakta o
seni yazmak ya da
yazamamak kalmayan sayfalara

Cevat Üstün

Sevda ırmağında

sevda ırmağında bade içtim
yüce dağlarda mor menekşe mor sümbül açtım
kınalı ellerde bebeleri sevdim
nasırlı ellerde kazma oldum
sevda ektilim sevda saçtım
sevda bulutlarında yağmur oldum
susuz topraklarda yeşeren
başak oldum

Cevat Üstün

Sevdama sonbahar düştü

sevdama sonbahar düştü
kızılırmak akarken Kırıkkale topraklarından
sessizce karadenize sevda nehri akarken yüreğine
volkan gibi parlar yüreğim sessizce bir nehir misali
başlayan bir sevdanın filizleri boy verirken Kızılırmak kenarlarında
filizkıran fırtınalarına yakalandı Hasan Hüseyin dilinden
en sevdalardayken yüreğim
ankara'nın beşinci mevsimi yaşanırken sonbaharında
yaprakların kumrular sokağı boylu boyunca doldurduğu
bir sakin zaman diliminde
ne o kalabalıklar ne de araç kuyrukları
ankara'nın beşinci mevsimini yaşarken
yaprak dökümlerinde
yüreğimden ayrılan sevda nehri derin vadiler
geri dönülmez ve onulmaz sevdalarım
karadeniz'in engin sularına gömülür
aylardan kasım kasımpatılar açılırken
yüreğimde kalbimin gülü kapanır

Cevat Üstün

Sevgi yolu

yağmurların sonbaharın en hüzünlü ayında yağdığı bugün
kasımpatıların açtığı günlerden geri bir yolculuktu,
yaprağa düşen damlada, buldum kendimi maltepenin yollarında
bir parkta çocuklar cıvılcıvıl neşe içinde sordum adlarını
serihan,ümit,kemal,didem, fatoş, cevât dediler
sordum burası neresi an'ların yaşandığı yer dediler
sordum burası neresi?
sevgili öğretmenleri MUZAFFER ATAKAN'a giden yolun kesiştiği yer dediler
sordum burası neresi?
sevgili yolu dediler
damlaların bir olup akıp geçtiği
maltepe sokaklarına karışıp giden an'lar gibiler
seni ve çocukluk arkadaşlarım aklıma geldiğinde
bir kırıkale akşamında an-ı- ları yaşadığım yıldızlı bir gecede

Cevat Üstün

Sisli bir edirne akşamında ayrılacağım

Sisli bir Edirne akşamında ayrılacağım
Geldiğim o yaz sıcağı Edirne'den
Yıllar önce son bahardı tanışmıştık
Şimdi zemheri ayrılacağım senden

Bu şehirden birlikte adımladığımız söğütlükten, karağaçtan
Yeşil seradaki kahvaltılar damağımda kalacak kahveler
Hıdırbaba'da yediğim yaprak sarması
Kırkpınarda izlediğim yağlı güreş

Edirne baharında çektiğim fotoğraftan
Belleğimde kalan görüntün...

Edirne'den İstanbul'a, Kırklareli'den Tekirdağ'a,
Yayla sahilinde gün batımında silüetin yansıyacak
Önce benliğime sonra yüreğime

Sisli bir Edirne akşamında altmışların yaşandığı
Sevdaların anlatıldığı televizyon dizisinde kaybolacağım
Yorgunum düşüncelerden not defterimi karalıyorum
Yüreğimden geçenlerle sana olan sevdami...

Cevat Üstün

Son bir güldü

son bir güldü
dalından koparılıp yüreğine atılan
o gülün dikenine bulaşan kan
dikenine katlandığımdandır

Cevat Üstün

Sonbahar Senfonisi

Dirseklerini masaya dayadı
Başını avuçlarının içine aldı
Bilişim çağının simgesi bilgisayar ekranı
Ve klavye önüneyken düşündü
Arama ekranına mı yazmalıydı
Yoksa avuçları içine aldığı
Kafasını yorup mu sormalıydı
Sonbahara neden
Hazan mevsimi denildiğini
Onu da düşündü
Ve sordu kendine
Neden sonbahar hazan mevsimi
Oysa sonbaharda renkler daha farklı
insanlar geri dönerdi yaşadıkları yere
Daha bir hareketlendirdi döndükleri yer
Daha renkli olan mevsimi sevmezler mi
Tek renk daha mı sevilir
Oysa rengarenk sonbahar
Doğanın armağanı değil mi
Güneş batarken gölgeler uzamaz mı
Renkler daha sade ve görünür olmaz mı
Dökülen yapraklar mı
Hazan mevsimine neden olur
Ruhumuz mu öğrenilmiş çaresizlikle kabullenir
Sonbahar hazan mevsimidir diye
Oysa yemyeşil sarmaşık önce sarıya turuncuya
Sonra kırmızıdan mora çalar
ve kahverengi düşer daldan
Bu teklige karşı devrim değil midir
Onun için mi devrimler hep sonbaharda yapılır
Onun için mi halk hareketleri sonbaharda bastırılır
Onun için mi halkın kanı sonbaharda meydanlarda
Zindanlarda işkencelerde dökülür

Cevat Üstün

Œiir yazayım dedim gözlerine sokaklar gibiydi

Œiir yazayım dedim gözlerine sokaklar gibiydi

Œiir yazayım dedim gözlerine yağmur gibiydi

Œiir yazayım dedim kaşlarına yay gibiydi

Œiir yazayım dedim kirpiklerine ok gibiydi

Œiir yazayım dedim gözlerine gökyüzü gibiydi

Œiir yazayım dedim dudaklarına kiraz gibiydi

Œiir yazayım dedim ellerine kalem gibiydi

Œiir yazayım dedim sokaklar bitmişti

Œiir yazayım dedim gözlerine kağıt gibiydi

Œiir yazayım dedim sevgiye sokağa

Œiir yazayım dedim gözlerine gökkuşuğı gibiydi

Œiir yazayım dedim sevgi gibi

Œiir yazayım dedim sana bana

Œiir yazayım dedim benliğime işler gibi

Œiir yazayım dedim seni özler gibi

Cevat Üstün

Ŗiirin adı: Cumhuriyet

Cumhuriyet
Umuttur
Milletlerin
Hürriyet düşüncesinde
Umuttur
Rahvan bir at gibi
İleri
Yürümektir
Eğemenliğine düşkün
Türk halkını kenetleyen iradenin adıdır; CUMHURİYET

Cevat Üstün

Tekel işçileri

yirmidokuz aralık ikibindokuz
milenyumlu bir yılın daha son günleri
ankara sokaklarına
tekel işçilerinin alınteri dökülüyor
yüzleri kızarmayanların üzerine
çınlatıyorlar sakarya caddesini
kulakları duymayanlara
binler gördü işçilerin acısını
vatan parçası fabrikalar yok pahasına satılırken
sırça köşklerinde oturan yazan görmedi
satanlar görmedi
tütün acısı çeken emekçi çocuklarının göz yaşlarını

Cevat Üstün

Tuz tadında dudağıma değiyor tenin

şairin dediği "filiz kıran fırtınası "bir zamanın akan kumları
saçlarından dökülürken esen rüzgarla
tuz tadında dudağıma değiyor tenin
filiz kıran fırtınasında kırılan eski günlerden kalan kırgın dallarımdı
sen yeni açılacak kiraz çiçeklerinin masum beyazlığında gelendin
meltem rüzgarı ile boğaz esintisinde

Cevat Üstün

Uzak hayaller yakınımıza gelir mi?

Uzak hayaller yakınımıza gelir mi?
Duyup da çözülmemiş nameler
Alaturkadan alafrangaya neyi söyler?
Şifreler nasıl çözülür?

Sözsüz nameler nereye götürür
Hangi limanda demir atar yüreğim
Gezgin yüreğim
Duyup da çözülmemiş nameler nereye akar?

Gündüzün geceye
Gecenin şafak atımına vurduğu kış vakti
Kızıla çalan bulutlar nereye gider?
Güzel bir günün rehberi olur mu gezgin yüreğime?

Cevat Üstün

Var olmak güzeldir.

varolmak güzeldir
varlığın ben varsam var
varlığın seni düşünüyorsam var
varlığın zihnime bir ok gibi saplanmışsa
ey güzel var
varlığın esen rüzgarın yüzümü çalışında serinletiyorsa
yüregimi var
varlığın düşündüğünü hissediyorsam var
ve
varlığın kirpiklerinden dökülen yaşların
dudağıma bıraktığı tuzun tadındaysa
varlığın yüreğim çarptığı sürede
kafesini kırıyorsa varsın
ve varlığın anların şairini
dinlediğim sürece var

Cevat Üstün

Yağmur

yağmur
saçlarımdan
süzülüyordu
sen
gözlerimden

Cevat Üstün

Yağmur ve Sen

yağmur yağar kuru topraklara
çatlamış toprağa yürüyen su misalidir
yüzünden dökülen yaşlarla sana gelişim
sonbahar yaprakları savrulurken gülhanede
ne o çınar duyar nede atında oturan
yağmur yağarken gülhaneye
sen düşersin aklıma
duru ve gülen yüzünle
yağan yağmurdur İstanbul'a
bense gelen sana
eylül sabahında zeyrekte
türküler mırıldanır gramofon
eski bir yalnızlığı çağırır
fenerin dar sokaklarından sana gelirken
bir tren çığlık çığığa müjdeler haydarpaşadan
emirganda eski dostluklar adına yudumlanan kahvenin kokusu gelir
ben sana gelirken
yağmur ve sen serinletirsin kuruyan yüreğimi

Cevat Üstün

Yalnızlığım yıldızlara binmiş kayıyor

Yalnızlığım yıldızlara binmiş kayıyor

Gökyüzünde eğenin esintisi alıyor yüzüme

Cevat Üstün

Yaş otuzbeşi dört geçmiş

yaş otuz beşi dört geçmiş
zamanın yelkovan ve akrebi
dönmez artık geriye
insanın şu dünyada
varoluşundan günümüze
atalarımın bana
ne de küçük bir rakam
otuzbeşi dört geçen yaşım
vadiye bakan
toprak damlı evde başlayan
yaşam çığığında
akrep ne ki yelkovan bile birbirini izledi
zaman düzelminde sanal alemde
zaman denilen hükmedilmez kavramda
neler yaşanmadı ki
otuz beşi dört geç
ayların en güzeli mayısla
yaşam pınarından içilen suyla
kızılırmak kızılırmak deyi dilimde şiirler
toprak üzerine mırıldanılan türkülerle

Cevat Üstün

Yeni bin yıla öyküler- Şiir-

seli Çiğ tanelerinin Serinliği ve tazeliği
ve toprağın bereketi Gökyüzünün mavisi
denizin perisi Yüreğimin açmamış çiçeği
'umut uçunca yürekten, hayat zindan olur'
okuduğu bir kitabın sayfaları arasında gözlerine takılmıştı
umut yanı başındaydı belki
yüreğindeydi benliğinin kurak topraklarındaydı
belki de çok uzaklardaydı
geçen bin yılda yok ettiklerimizi
ve yaşadıklarını anlamaya çalışıyordu
yeni bin yıla insana dair kalacakları umut ederek
yorgun düşmüştü düşündüklerinden dizleri tutmuyordu
ağır ağır diz çöktü kuru bir kütüğün üzerine
ellerinde toprak zerrecikleri vardı
zorlukla çırpıttı ellerini kalp atışı hızlandı önce
sonra yavaşladı soluk almaya zorlanıyordu
yorgun bedeni yuvarlandı kütükten
ölümün soğukluğunu hissetti
gülümsemeye çalıştı son kez başını kaldırıp
gökyüzüne ektiği umudun yeşereceği
güzel günlerin denizinde gözlerini yumdu
gözleri poyraz uzaklarda kalmıştı
bir yelkenliydi artık poyraza bıraktı kendini
biliyordu gelecekti bir gün
yeni bir yolculuktu çıktığı bildiği ya da bilemediği bir yolculuk
herkesin yolculuğu hep kendisine doğruydu
kendine yolculuğa çıkan bir gezgin yeşerttiği umutla
birine birkaçına birçoğuna ve çoğuna ulaşıyordu
ulaştıkça da yaşıyordu ne zaman ki umudunu
kaybederse yüreğinden
o zaman yaşam anlamım yitiriyordu.

Cevat Üstün

Yeni bir yıla izdüşüm

sevda sözcüğünün suya
kanla yazıldığı topraklardayım
binyıllar öncesinden aşk için
bin yıllar sonrasında suya vatan sevdasının yazıldığı
o ölüm gemilerinin deniz üstünde giderken bıraktığı izlerde
kim bilebilirdi ki sevda topraklarında üzümün şıraya
kanın toprağa karışıp yiğit insanların diyarında bir desten yazılacağını
bir hıdırellez vaktinden önce müjdeleyebilirdi ki
ayların gülü mayısta
bir ülkenin bağımsızlık destanını yazacak
bir kahramanın bu toprakları adımlarken
güneş batımında yarını ve bugünü gören
mavi gözlü sarışını dünyaya meydan okurken söyleyebilir miydi?
binlerce yıl sonra o topraklarda
sevda ve vatan uğruna savaşı kazananların efsaneleriyle
yeni bir yıla giriyorum yalnızlığımla...

01.01.2007

Cevat Üstün

Yeni sevdalardayım gezgin yüreğim

Mavi bulutlar toplanıyor Yaşadıklarım ağıt yakıyor
Göz yaşları gibi
melekler yağmur döküyor yeryüzüne
Kalbimin kuruyan damarlarına yürüyor
yeniden sevda barış yürüyor
yeniden hüznün ve sevinç
mavi bulutlar toplanıyor bu kentin üzerinde
Koca Sinan'ı görüyorum Selimiye'nin aydınlanan minarelerinde
Mavi bulutlar göçüyor komşu bir ülkeye
Zeus tapınağına doğru
Ben Edirne'de kalıyorum
ya yüreğim yüreğim nerede?
Yeni bir yolculuğa hazırlanıyor gezgin yürek oluyor
Sevda bulutlarına konup ustanın dizeleriyle
Yeni maceralara yol alıyorum Edirne'den
Tunca kıyısında iki adım atıp yeni bir dünyada buluyorum
Ağaçlar arasında Ankara'da
kumrular sokaktayım Ben ben miyim?
iki köprü arasında bir yürekte miyim?
Yunus gibi dörtlükler arasında ` bir ben vardır benden içeri... ' diyebilir miyiz?
Çağcıl dünyamızda
İki köprü arasında garden bardayım
Dumanlar arasında şarkı nameleri
Sarhoş eden bira kadehleri arasında yollarda
Yeni sevdalardayım gezgin yüreğim

Cevat Üstün

Yersiz yurtsuz

kayadan kopan taşın
anadan ayrılan kızın
yersiz yurtsuz kalışına
töreler hükmünü verdi
taşa can veren usta
suna'nın yazgisına boyun eğdi
kayadan kopan taşı işleyen eller
suna'nın canına kıymaya elverir mi?
anadan ayrılan kızın bahtına
suyun öte yakasında
yersiz yurtsuz düşmek kaldı
kayadan kopan taş
anadan ayrılan kıza
suyun orta yerinde sorulmadı
yersiz yurtsuzluğa
yada töreye boyun eğmeye
ne dersin diye?
soru yanıtız bırakıldı
bir türkü yakıldı
geçmişten sunam diye

29.03.2007

Cevat Üstün

Yıldızlar takılmış saçına

yıldızlar takılmış saçına
Ankara akşamında
dolaşıyorum sokaklarda
ıslık çalarak
ve
seni arıyor gözlerim
kulağımda hoş sesin
bir bankta oturup
cigara tutuşturmuşum
nefes çekerken
adınla başlayan bir şiir okurum
ve
dudağım titrer
özlem dolu iki yaş akar
kirpiklerim ıslanır

Cevat Üstün

Yıldızlı gecede yoksun

dudağının tuzu yüreğimi dalar
yıldızlı gecede yoksun
ay öksüz ben öksüz
yürekten geçen kara tren
hasret mektupları taşır
bulutlar ayrılık değil
özlem rüzgarları taşısın
sevda vadilerime

Cevat Üstün

Yokluğun

yokluğun sonbahar yağrağı gibi
düşüyordu yüreğime
bir eylül sabahında
ankara sokaklarında

Cevat Üstün

Yüregim bir kuş olsa

yüregim bir kuş olsa
kanat çırpardı sevgiye
mavi gökyüzünde

Cevat Üstün

Yüreğim çarpar gözlerim dalar

Yüreğim çarpar gözlerim dalar
Şu an şimdi burada
Amasya'da mıyım Tokat'ta mı?
Ankara'nın bir ucundayım.
Sivas'ta
Banaz'da Yıldız dağında turnalar katarında,
Ateşli dağında.
İzmir'de karşıyaka'da,
Ankara'da tiyatro sahnesinde,
Terlemiş bir gösteri sonrası sevinçlerdeyim.
Gözlerim dalmış ateşli dağında sevdalardayım.

Cevat ÜSTÜN

Cevat Üstün

Yüreğimden

Yüreğimden,
yağmur damlalarının
silemediği adını
gözyaşlarım sildi

Cevat Üstün

Yüreğime değen namerlerde sen yoktun

kağıdımın ucunu çiziyorum
asiye'nin türküsünü dinlerken
hani senin dağlarını dolaştığın
ve henüz gelmezden önce
senin kendi
benim kendi dünyalarımızda dinlediğimiz türkü
ah bu türküler
beni yürek parelerine ayıran türküler
uzaklarda bir diyar okurdum ders kitaplarında; Trakya
binlerce yıl anlatılan efsaneler aşkın ve öfkenin insan yansıması
Tuva; Paris ve Helen
yazamamanın sancılarını yaşadığım bıçak yarası
yüreğime değen namerlerde sen yoktun
şiiir de yoktu
sen varsın
şiiir de var...

Cevat Üstün

Yüreğimin Düş Perdesine

Dudağına kelimeler edeyim
Geçmiş zaman hikayesiyle
Karacaoğlan olsam elif deyi
Mecnun olsam leyla deyi inlerim
Kerem olsam aslı deyi yanarım
Geçmiş zaman hikayesiyle
Garip bencileyin inlerim bir güzelin goncasına
Islanır dudağın asi nehrine can veren suyla
Dudağın gonca güldür
Gülünce yayılır didarında
Gonca gülüne bülbül olup konayım
Bala döner goncan çevir didarını
Gönül bahçemin gülüne kelimeler edeyim
Buseler bülbüldür dalında
Gönül bahçem nev bahardır
Gonca gül açılır didarında
Gözlerim kapanır yıldızlı gecede
Silüetin yansır
Yüreğimin düş perdesine

Cevat Üstün

Yürek yarasına

yürek yarasına
başka bir yürek mi
merhem olur
yürek yarasına
geçen zamanın bıraktığı tortu mu
yele versem tortuyu
savrulsa batan günle

Cevat Üstün

Zamansızlar Durağında

dağıt saçını güzel, meriç ıslatsın
gün batımında nehir kenarında
yolculuğa çık yüreği kırık balıkçının kayığıyla
gün batar çingene raks eder söğütlükte
bir yudum şarap dökülür dudaklardan
kılarnet bir balkan ezgisi çalar
çingene ağır bir kısrak gibi belden kıvrır
hıdır İlyas kavuşur her baharda
gül ağacına gömülen kağıtlarda bir umuttur dileyen
bir dal suyun üzerinde süzülür
bir delikanlı bir çingeneye göz süzer
meriç tarihe tanıktır üzerinde nice canlar taşımış
nice canlar yutmuş
nice olmaz sevdalar derin sularda son bulmuş
gün batımlarında
naralar atan sarhoşların sırlarına sırdaş olmuş
balıklar dile gelse sevdalılara söylenen
şarkıları tekrarlardı
bir edirne kırmızı içinde çingene raks eder
saray içinde kakava ateşiyle
hayaller kurulur dilekler tutulur
gerçekleşmeyen kaderine küfrederken
dudaktan dökülen şarabı siler elinin tersi ile
bir masaldır edirne kırmızısı çingenesi nehirleri
mutlu mutsuz kahırlı sevdalı umutlu
çalışkan tembel insanları ile
edirne binlerce yıl topraklarından gelip geçen
konaklayan her millete bağrını açan
bereketli toprakları ile
konaklayan vaz geçemez
edirne kırmızısından edirne'den ...

Cevat Üstün